

[Arne Melchior]

skal vise, at det hele duer overhovedet ikke, andre skal sige, at det har været mægtig godt lavet. I dette spil vil CD, som det passer for et midterparti, gerne placere sig i midten.

Der skal altså afsiges dom over den politik, der er blevet ført. Politik er jo det muliges kunst, som hr. Bismarck har sagt. Det vil sige, det var ikke det, han sagde; han sagde faktisk, at politik er læren om det mulige. Samme herre sagde, at politik er ingen eksakt videnskab. De udtalelser af hr. Bismarck gælder lige stærkt i dag, om end de naturligvis i et demokrati gælder på helt andre vilkår end under hr. Bismarcks styreform.

Vor egen industriminister har – al forskel mellem den førstnævnte og den sidstnævnte i ære – sagt det på sin måde. Han har nemlig sagt, at i politik findes der ingen rigtige løsninger, der findes kun de løsninger, der kan skabes flertal for. Det synes jeg er en rigtig karakteristik. Flertallet er det afgørende, som også hr. Niels Helveg Petersen var inde på i slutningen af sin tale, som jeg bedre kunne lide end begyndelsen. Jeg har et andet citat, et nyere citat, om dette flertal. Når jeg nu læser citatet op, vil jeg lade mine lyttende kollegaer selv forsøge at lege med lidt quizagtigt og gætte, hvem der mon kan have sagt dette. Citatet starter:

»Intet er lettere end at fremsætte forslag, der kan løse Danmarks problemer. Det vanskelige er at få flertal for dem . . .

Hvis vi havde været i opposition, så havde vi udspyt en flom af forslag, der ifølge alle økonomers udsagn ville bringe os på vej ud af problemerne.

Intet havde været lettere. Vi har jo gjort det før i form af den ene forkromede helhedsplan efter den anden, der vel snart fylder en tyk bog tilsammen.

Men vi fik jo ikke flertal for det.«

Hvis nogen har gættet på hr. Erhard Jakobsen, så var det ikke noget ukvalificeret gæt, for det kunne godt have været ham, der havde sagt dette. Det er faktisk hr. Bertel Haarder, som siger dette for 1 år og 9 måneder siden i en artikel i Berlingske Tidende, nemlig den 6. september 1979. Han fortsætter:

»Men firkløveret« – det var altså det i sin tid af venstre skabte firkløver – »har jo ikke mulighed for at få noget som helst vedtaget. Det kræver støtte fra både fremskridtspartiet og retsforbundet og de radikale, tilmed på én

og samme gang – og hver gang det ikke lykkes, så kan socialdemokraterne blokere.

Vi kan altså blokere« – fortsætter hr. Bertel Haarder – »for hinanden og ødelægge landet. Eller vi kan affinde os med vælgernes dom og søge landet regeret bedst muligt under hensyntagen til, hvad der kan skaffes flertal for.«

Ja, det var hr. Bertel Haarders udmærkede anvisning, nogle få uger før hans parti udtrådte af den meget omtalte SV-regering. De ord, han skrev dér, den anvisning, han skrev dér, var sande dengang; de er sande i dag, og CD er tilfreds med at kunne sige, at vi selv har sat den målsætning op for os fra starten, da vi kom ind i dette ting og i dansk politik. Det har aldrig været CDs formål at vælte regeringer, det har været CDs formål at tilsætte regeringer, at nagle dem fast ved ansvaret og at samarbejde loyalt med dem efter den anvisning, vælgerne har givet på valgdagen. Vi har gjort dette over for en regering Hartling, vi har gjort dette over for skiftende regeringer Anker Jørgensen, og vi gjorde det over for regeringen Anker Jørgensen-Christophersen. Vi bliver ved med at køre den linje at respektere vælgerafgørelserne, selv om vi ikke selv altid har grund til at være tilfredse med dem. Det er vælgerne, der skal bedømme os, og ikke omvendt. Næste gang venstre kommer med i en regering, kan man regne med en tilsvarende positiv CD-holdning. Det giver nemlig stabilitet i samfundet – så kan fusentasterne rase udenfor, så længe de vil.

CD er altså medansvarlig for en mængde af det, der er sket, men langt fra det alt sammen. Jeg kan ikke nok blive ved med at understrege, at CD er et forligsparti, nemlig omfattende de sager, vi har indgået forligsaftaler om; men vi er ikke regeringens støtteparti, vi er ikke, som hr. Poul Schlüter sagde, til rådighed. Det gælder en lang række områder af vital art. Det gælder eksklusivaftale-spørgsmålet, som jeg ikke skal genopfriske debatten om, bare gøre vrøvl over, at Jyllands-Posten i dag hævder, at vi har gjort knæfald i denne sag, efter at vi i forgårs stemte for lovforslaget om bortfald af eksklusivaftaler. Men sådan kan man jo dreje altting efter sit eget kompas.

Vor ikke-støtteholdning har været gældende i det forgangne folketingsår i spørgsmålet om visse havanlæg, i spørgsmålet om under-